

INDIJA SVETUJE POSVET GLAVARJEV VELIKIH SIL

Delegat Indije je tudi rekel, da pripada mesto pri Z. narodih komunistični, ne nacionalistični Kitajski. Amerika in Sovjetija naj obljubita, da ne bosta uporabljali atomskih in vodikovih bomb.

ZDRUŽENI NARODI. N. Y. — Indijski delegat Krišna Menon je v ponedeljek pozval Združene narode, naj dovedejo do osebnega sestanka glavarev velikih držav, da se rešijo svetovne težave.

Dejal je, da so za mir sveta odgovorne velike države, — predvsem "dva brjaka — Združene države in Sovjetska zveza." — Dalje je dejal, da samo ti dve državi imata na razpolago pota in sredstva za vsiljenje miru.



PREDSEDNICA — Gospa Vijaya Lakshmi Pandit iz Indije je bila kot prva ženska izvoljena za predsednico glavne skupščine Združenih narodov.

Tito je ukazal ljudstvu, naj ne pretepa duhovnikov

Pravi, da so na razpolago druga sredstva za postopek z onimi, ki "v kalnem ribarju".

BEOGRAD. — Maršal Tito je obsodil zadnje telesne napade na katoliško duhovščino. Dejal je da ima Jugoslavija (to se pravi: njegov režim!) druga sredstva za postopek proti duhovnikom, "ki hočejo ribariti v kalnih vodah."

"Saj mi je znano, da je mnogo naših ljudi zagrenjenih zaradi obnašanja nekaterih duhovnikov," je rekel Tito. "To je tisto, kar je povzročilo telesne napade nanje v nekaterih krajih. Toda to ni dovoljeno in mi obojamo take incidente, ker niso zakoniti."

Tito je dalje rekel, da bi bilo treba duhovnikom v obraz povedati, da nismo zastojni žrtvovati 1,700,000 žrtev in zato, "da bi dovolili tujim agentom rovarjenje proti nam."

Bodimo pri vsaki vožnji previdni in zmanjšujemo število žrtev!



Vremenski prerok pravi:

Danes deloma oblačno in ne tako toplo. Ponoči bolj hladno.

Pozval je zbor, naj izda deklaracijo, s katero naj pozove Zdr. države in Sovjetsko zvezo, da obljubita, da ne bosta nikoli uporabili atomskih in vodikovih bomb niti ne drugega orožja za množično pokončevanje.

Omenjajoč sesetanek glavarev velikih držav je pripomnil: "To je tista ideja, po kateri človeštvo hrepeni in kriči".

Indijski delegat je govoril zboru kmalu po izjavi Winstona Churchilla, ki jo je dal na svojih počitnicah v Evropi in v kateri je rekel, da še vedno misli, da bi bila seja glavarev dežel Velike četvorice dobra ideja.

Ameriški delegatje so dejali, da vsak morebitni komentar na poziv Indijca mora priti iz Bele hiše, ker je v njegovi izjavi prizadet sam predsednik.

V Washingtonu pa so rekli, da ne vidijo, kako bi mogla konferenca, kakršno sugerira Churchill, "doseči drugačne rezultate od onih, ki se jih išče na konferencah, katere so zdaj na vidiku."

Indijski delegat je dalje rekel, da bo nastopil proti navzočnosti nacionalistične Kitajske pri Združenih narodih. Rekel je, da po mnenju Indije bi morala biti tu reprezentirana rdeča Kitajska.

Slovenska pisarna 8116 Glass Ave., Cleveland, O. Telefon: EX 1-9717

KNJIGE so spet dospele: "Pater Leopold" (\$1), molitveniki "Večno življenje," različne vezave (\$2, \$2.50, \$3). "Sveto pismo," 2 knjigi (\$4), imamo samo še v naši pisarni nekaj izvodov. Ko poidejo te knjige ne bo mogoče nikjer dobiti.

SEJA katoliške Lige bo v petek zvečer ob 8 v Slov. pisarni. To bo prva seja po naši veliki prireditvi in seja za načrte za zimsko delovno sezono. Vljudo vabim vse odbornike in vse prijatelje. — Matt F. Intihar, predsednik.

VETRINJ 1945 je z vso svojo grozo daleč za nami. Mauererjeva knjiga "Vetrinjsko polje" se bere kot spominška molitev o tej grozi. Cena knjigi 50c. Dobi se v naši pisarni.

ODLIČNA REVILJA "U. S. NEWS & WORLD REPORT", ki izhaja v Washingtonu, objavlja v svoji izdaji z dne 2. oktobra tole nadvse zanimivo poročilo:

Sovjetija vzdržuje v Združenih državah sovjetsko policijsko državo, da prepreči beg tukajšnjih diplomatov in uradnikov iz komunističnih držav.

Oboroženi stražniki, grožnje družinam, ki ostajajo doma, omrežje vohunov in tajnih agentov, absolutna prepoved sklepanja znanstva ali prijateljstva, — 24 ur trajajoča atmosfera sumničenja in nezaupanja — vse to dela stotine rdečih diplomatov in njihovih pomočnikov pravcati ujetnike na ozemlju Združenih držav.

Sovjetski diplomati so bili za-

Iz raznih naselbin

NEW MIDDLETOWN, O. — V Youngstown, O., je previdena svetilni zakramenti 5. septembra umrla Marija Rupnik, roj. Leskovec l. 1892 v Hotederšči v Jugoslaviji. V Ameriko je prišla l. 1914 in se naselila v Bessemer, Pa., kjer se je poročila s Francetom Rupnik. Kasneje sta se naselila z možem v Wheatlandu pri Sharonu, kjer žalujejo za pokojnico mož, trije sinove in tri hčere. V Bessemerju živi pokojničina sestra Frančiška Jevnikar. Pokopali so pokojnico 9. sept. na katoliškem slovaškem pokopališču.

GILBERT, Minn. — Pri Mr. in Mrs. Miha Sodnik, Box 421, so dobili hčerko-prvorojenka. Mlada mati je hčerka Mr. in Mrs. Jazbe Dolenc, ki sta s tem postala prvi stari oče in stara mati. Čestitamo!

POLJSKI KARDINAL ODSTAVLJEN

Že pred dvema dnevoma ga je napadlo komunistično glasilo, ker ni ožigosal obsojenega škofa Kaszmareka.

LONDON. — Varšavski radio je v ponedeljek zvečer oznanil, da je poljska vlada suspendirala od njegovih dolžnosti poljskega primasa, kardinala Štefana Wyszyńskijski. Radio je dalje oznanilo, da je bilo kardinalu, ki je star 52 let, "dovoljeno, da se umakne v neki samostan."

Radio je tudi pojasnil, da je bil kardinal odstavljen zaradi zlorabe svoje avtoritete in kršenja principov sporazuma med cerkvijo in državo, doseženega l. 1950, ker je delal aktivno proti državi.

Pred dvema dnevoma je glasilo poljske komunistične partije napadlo kardinala, ker ni ožigosal na 12 let ječe obsojenega škofa Kaczmareka, ki so mu komunisti očitali vohunstvo.

Sicer pa je bil kardinal pod neprestano komunistično kritiko že zadnja tri leta, odkar je zavzel najvišje cerkveno mesto v Poljski. Za kardinala je bil imenovan preteklo leto. Ob tej priliki je obvestil Vatikan, da mu ne bo mogoče prisostvovati obredom v Rimu. Bal se je namreč, da se ne bo mogel vrniti v Poljsko, če bi odšel iz dežele.

Pogreb pokojnega Kochevarja se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8:15 iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Kristine ob 9. uri in nato na Calvarija pokopališče.

Sovjetska policijska država v Združenih državah

Sovjetska zveza ima majhne imperije v New Yorku in Washingtonu. — Komunistične diplomate v inozemstvu drži v liniji strah za njihove svojce doma. — Zaradi talcev doma je malo pobegov rdečih diplomatov. — Revolverji pod blazinami. — Diplomati vohunijo drug za drugim. — Nekateri teh so tajni policijski agenti.

prepašeni, ko je diplomat iz komunistične Poljske te dni pobegnil ter zaprosil za politično pribežališče v Združenih državah. Sovjetija živi v neprestani strahu, da se ji bodo njeni diplomati izneverili, čim dobe prvo priliko za to.

Posledica tega je, da komunistični diplomati pri Združenih narodih v New Yorku in v ambasadah v Washingtonu žive tukaj s svojimi ženami za "železno zaveso", ki so jo ustvarili v Moskvi. Nad-

Porter izgubil bitko

Cleveland. — Pri včerajšnjih primarnih volitvah sta bila imenovana kot županska kandidata v novembrskih volitvah državni senator Anthony J. Celebrezze, neodvisni demokrat, in sodnik mladinskega sodišča William J. McDermott, kandidat republikanske stranke. Ta dva se bosta udarila v volitvah dne 3. novembra.

Kongresnik zbira sklad za prevoz staršev borcev v Korejo

Tja naj bi odšli starši onih 23 ameriških vojakov, ki pravijo, da so postali komunisti in se nočejo vrniti domov.

WASHINGTON. — Kongresnik Passman, demokrat iz Alabame, je dejal, da zdaj na najvišjem mestu proučujejo načrt, da se pošlje v Korejo starše onih 23 ameriških vojakov, ki so izjavili, da so komunisti in da se nočejo vrniti v domovino.

Kongresnik Passman je pričel kampanjo, da nabere 25,000 dolarjev v ta namen (da bi se prepeljalo tja starše) ter je sam prispeval tisoč dolarjev v ta namen.

"Posvetoval sem se z uradniki državnega departamenta", je rekel časnikarjem, "ki so mi povedali, da načrt zdaj proučujejo na najvišjem mestu. To pomeni, da je načrt na mizi predsednika Eisenhowerja."

Novi grobovi

Frank Spruk st. Po daljšem bolehanju je umrl na svojem domu, 5320 McBridge Ave., Frank Spruk st., star 69 let. Bil je vdovec. Soproga Paulina mu je umrla leta 1941. Tukaj zapušča sina Franka ml. hčere Mary Cerne, Frances Modic in Ann Modic, devet vnukov in več sorodnikov. Rojen je bil blizu Ljubljane, kjer zapušča dva brata in več sorodnikov. Tukaj je bil val 48 let. Pogreb bo v petek zjutraj iz Jos. Zele in sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. Čas še ni določen.

Pogreb Jos. Kochevarja se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8:15 iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Kristine ob 9. uri in nato na Calvarija pokopališče.

Kandidatje so dobili v primarnih volitvah sledeče število glasov:

Anthony J. Celebrezze neodvisni demokrat, 50,965.

William J. McDermott, republikanec, 44,915.

Albert S. Porter, demokrat, 37,906.

V vardah, kjer so kandidirali naši Slovenci, so bili zmagovalci sledeči:

V 23. vardi Kovačič 2,492 glasov.

V 28. vardi Kovach, ki je dobil 2,104 glasove.

V 32. vardi je zmagal Fakult, ki je dobil 2,453 glasov.

MR. TRUMAN JE OKRCAL 'STARE IZOLACIONISTE'

V svojem govoru je oplazil "izolacioniste" in nove "imperialiste" — Rekel je, da le-ti gradijo novi Babilon z opeko nesloge in z ometom nezaupanja.

NEW YORK. — Bivši predsednik Truman je v ponedeljek zvečer pozval vlado Združenih držav, naj pokaže dobro voljo in "vso iskrenost" pri iskanju rešitve vprašanj in poravnavi nesporazumov v Sovjetijo potom "potrpežljivih in miroljubnih pogajanj". Ta prizadevanja morajo biti "v polnem sporazumu z našimi zavezniki in s pozicijo združene moči."

Ko temeljne stebre tega prizadevanja v ameriški zunanji politiki je navedel obnovo vzajemnega trgovinskega programa, močno obrambo, tehnično in gospodarsko pomoč zaostalim deželam (točka 4), podporo Zdr. narodom, NATO organizaciji, pacifičnim alijancam (zavezištvu), evropski združitvi in Rio paktu.

Okrcani izolacionisti

V svojem govoru, katerega je govoril ob sprejemu odlike Štirih svobod, je bivši predsednik okrcal tudi "stare izolacioniste" ter "nove nacionaliste in imperialiste" ter dejal, da bo zamašil svoja ušesa pred glasovi onih, "ki hočejo zgraditi novi Babilon z opeko nesloge in z ometom nezaupanja."

Svoj govor, ki je bil oddajan po radiu in televiziji po vsej deželi, je govoril Mr. Truman v veliki plesni dvorani hotela Waldorf-Astoria. Prisotni so bili vsi bivši "new-dealerji" in "fair dealerji", ko je sprejel Mr. Truman ploščo Štirih svobod, ki jih je originalno definiral pokojni predsednik Roosevelt in ki so: — svoboda govora, svoboda vere, svoboda pred pomanjkanjem in svoboda pred strahom.

Mr. Truman je prejel ploščo, na kateri je vrezano:

"Ta plošča je poklonjena spoštovanemu Harry S. Trumanu v

hvaležno priznanje njegovega inspirirajočega vodstva v primeru Štirih svobod doma in v inozemstvu in njegovi nenehani borbi za stvar civilnih svobod, katere borba je dvigala upanja ljudstev vsega sveta.

Acheson govori

Govor, s katerim je bila Trumanu poklonjena plošča, je imel njegov bivši državni tajnik Dean Acheson.

"V svojem govoru se moram poslužiti besede, ki je zelo zlorabljana in katera bo morda spravila v zadrego Mr. Trumanu."

"Ta beseda je — 'veličina,'" je rekel Mr. Acheson.

Mr. Truman je pričel svoj govor z opozarjanjem na kreposti pokojnega Roosevelta, potem pa je oplazil sedanje razmere. Po vsej deželi, je dejal, so na delu ljudje, ki si prizadevajo ustvariti sumničenje napram Združenim narodom, napram našim zaveznikom, proti našim javnim služabnikom in proti svojim lastnim sodržavljanom.

"Po vsej deželi naletimo na zelote, ki zahtevajo glavo tega ali onega."

Vsak je dobil svoj delež

Nato je oplazil McCarthyje, Jennerje in Veldese, ki so dvignili mrzlico preiskovanja do novih višin, ki so zajele duhovščino, tisk in celo velike filantropске (človekoljubne) organizacije.

"Stari izolacionisti so postali novi nacionalisti, novi imperialisti, osnovno pa se njihove ideje niso spremenile. Oni so proti vsem, ki se ne strinjajo z njihovimi predsodki.

To so ljudje, ki pravijo: Edino važna stvar je, da znižamo davke, pa naj je nevarnost minila ali ne. Z zavezniki je preveč sitnosti. Oni nočejo delati tega, kar mi želimo, in ne puste, da bi naša obveljala.

"Požijmo knjige, o katerih ne želimo, da bi jih javnost brala!"

"Združene države niso nič več prida, ker so polne tujcev! "Naj se 'fornerji' sami blujejo s 'fornerji' — mednarodna prizadevanja niso naš 'biznes'."

NAJNOVEJŠE VESTI

WASHINGTON. — Sovjetija je povedala zapadnim silam, da je neobhodna potreba za ustalitev miru v Aziji, da se "vzpоставijo legalne pravice komunistične Kitajske pri Združenih narodih."

BERLIN. — Ernest Reuter, župan zapadnega Berlina in znan sovražnik komunistov, je ponoči nenadoma umrl na svojem domu. Podlegel je srčnemu napadu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Prva obletnica—

V petek ob 7. uri bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Petra Dolinar v spomin 1. obletnice njegove smrti.

Na obisku—

Mrs. Antonija Gorenc iz Sheboygan, Wis., in Mrs. Mary Brezar iz Greenwood, Wis., sta se na svojem obisku Clevelanda oglasili tudi v našem uredništvu. Pozdrave pošiljajo—

Dr. Miha Krek, ga. Malka Krek, ga. Nija Natlačen, dr. A. Kuhar in Ambrožičevi pošiljajo svojim prijateljem v Clevelandu pozdrave iz Ambrožičeve farme pri Torontu v Kanadi.

Peta obletnica—

V soboto ob 7:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Mary Kostanjšek v spomin 5. obletnice njene smrti.

Iz bolnišnice—

Joseph Hochevar, 6602 Bliss Ave., se je vrnil iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske in pozdrave. Je še vedno pod zdravniško oskrbo.

Norwood Community Council—

Na zadnji letni seji je bil izbran sledeči odbor: Častni predsednik Anton Grdina St., predsednik Emil F. Trunk, 1. podpredsednik Felks A. Danton, 2. podpred. Joseph J. Nemanich, 3. podpred. Charles J. Winter Jr., tajnica Miss Frances M. Kompare, blagajničarka Mrs. Josephine Trunk, pom. tajnica Miss Josephine Prince, 1018 E. 72. Pl., tel. HE 1-3629. Seje so vsak zadnji četrtek v mesecu ob osmih zvečer v St. Clair Recreation Center.

Poroka sen. McCarthy-a z njegovo lepo tajnico

WASHINGTON. — Dne 29. septembra se je poročil v Washingtonu senator Joseph McCarthy s svojo lepo bivšo tajnico Miss Jean Kerr. Poroka je bilo sijajno socialno doživetje ter je je prisostvovalo naod 2,000 izbranih gostov — vladnih uradnikov, kongresnikov in diplomatov. Poroka se je vršila v katoliški katedrali sv. Mateja.

Predsednik Eisenhower ni bil navzoč, toda prisostvovala sta poroki podpredsednik Nixon in njegova žena, državni tajnik J. Foster Dulles in drugi člani kabineta. Pri poročni maši je ob tistem spremljanju orgel izboren pevec pel Schubertovo Ave Marijo.

Senator McCarthy je star 43, njegova nevesta, ki je velika krasotica, pa 29 let. Senator je bil rojen katoličan, ona pa se je spreobrnila h katoliški veri.

Burmanski gerilci vdrli v dečo Kino

RANGOON, Burma. — Na Burmi se nahajajoče kitajske nacionalistične čete so izvedle celo vrsto izpadov na kitajsko komunistično celino.

Smrt letalca

LAS VEGAS. — Pilot Sabrejet letala je bil ubit, pilot drugega letala pa je odskočil srečno s padalom na zemljo, ko sta njuni letali trčili v zraku drugo ob drugo.

Potres na Formozi

TAIPEH, Formoza. — V nekem kraju, ki je oddaljen 75 milj od glavnega mesta Formoze, so čutili lažje potresne sunke.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. MEnderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

No. 193 Wed., Sept. 30, 1953

Vprašanje novih davkov

Skoro istočasno sta podala glede davkov značilne izjave predsednik Eisenhower in njegov finančni tajnik George M. Humphrey. Prvi je na republikanskem banketu v Bostonu 21. septembra povdarjal, da ni nobena žrtve prevelike, vključno vsakršnih davkov, da jo prinese Amerikanci in borbi za svobodo. Državni finančni tajnik pa je naslednji dan izjavil, da bodo s 1. januarjem znižani dohodninski davki za 10 odstotkov. Na eni strani namiguje predsednik o možnem zvišanju davkov, na drugi pa govori vodja naših zveznih financ o njihovem znižanju! Podobne izjave smo čuli tudi že v lanskoli volilni borbi in v zadnji proračunski debati. Nekateri republikanci so zahtevali znižanje davkov, drugi so obljubljali v isti sapi uravnoteženje proračuna, ki izkazuje več bilijonov primanjkljaja.

Znižati davke in istočasno uravnotežiti proračun je na prvi videz nemogoče. Republikanski finančniki pa niso kakoli gospodarski otroci, da bi se smešili in oznanjali nekaj nasprotujočega. Kje tiči zadaj zajec vsemu temu dozdevno nasprotujočemu govorjenju? Ko čujemo o znižanju davkov, se nehote spomnimo na ono otroško igro: Palec je rekel: "Jejmo, jejmo..." Kazalec mu je pritrdil: "Pijmo, pijmo." Na vse to se je po oglašil meziniec z vprašanjem: "Kje bomo pa vzeli?" To je torej vprašanje: Kje bo pa republikanska vlada vzela denar, da bo mogla uravnotežiti državni proračun, če bo znižala dohodninske davke?

Davčna politika vsake vlade odgovarja njenim socialnim razmeram. To je splošno znano in priznano dejstvo, da sedanjo republikansko vlado predvsem sestavljajo zastopniki velikega podjetništva, bankarstva in kapitala. Star pregovor pravi, da vrana vrani ne izkljuje oči. Bivša Trumanova vlada je z davki predvsem privajala veliki kapital, ki je sedaj odločujoč pri vladi in se mu torej ni treba bati, da bi ga ta preveč z davki oskubila. Na katere rame bo torej sedanja vlada skušala prevzeti večje davčno breme, da bo uravnotežila proračun in pri tem znižala dohodninske davke? To vprašanje bi moralo ameriške državljane vsekakor bolj zanimati kot jih. Splošno ameriško časopisje, ki podpira republikansko vlado, o tem previdno molči, oziroma tako poroča, da si navaden človek ne more priti na jasno.

V svojem tedenskem poročilu o naših državnih financah je že 1. maja letos priobčil magazin U. S. News & World Report sledečo zanimivo vest:

"Pri našem zakladnem tajništvu resno študirajo o temeljni izpremembi našega davčnega sistema, pri tej reformi bo položeno večje zaupanje na indirektnih davkih in manj na osebnih dohodkih in na davkih na dobičke korporacij. To bo najbrž vodilo k predlogu za uvedbo splošnega prodajnega davka. Namig o tej bodoči smeri davčne politike je že prišel od zakladnega podtajnika Mariona B. Folsoma, ki je poudarjal, da so indirektni davki v Kanadi povzročili znižanje dohodninskega davka."

Republikanci namreč obdružujejo Kanado, kjer prihaja 24.2 odstotkov vseh davkov od indirektnih davkov, dočim prejema naš finančni tajnik le 13.7 odstotkov federalnih davkov od takozvanih indirektnih davkov, pa še tu dajeta polovico dohodkov davke na tobak in pijače. Sedanji voditelji naše finančne in davčne politike žele torej znižati direktne davke, primanjkljaj pa nadomestiti z indirektnimi, to se pravi velik del davčnega bremena preložiti iz ram velikega kapitala na ramena vsega naroda.

Kaj so to direktni in indirektni davki? Direktne davke imenujemo one, ki jih kdo plačuje od svojega posestva, plače oziroma od dohodkov. V vseh modernih državah je ta davek progresiven, to se pravi, da se višina davčnega procenta zvišuje z višino dohodkov. To je socialno pravično, da plačujejo premožni večji odstotek davkov od svojega dohodka.

Indirektni davki so na oni, ki jih plačujejo državljani ob priliki prodaje ali nakupa raznih predmetov: Vzemimo davek na tobak. Ponekod ima država monopol nad tobakom, izdelki, ona kupuje tobak, ona ga predeluje in prodaja za tobake izdelke, toda pri tem jim naloži velik davek, ki ga potem kadičarji plačujejo. Pri vsaki cigareti tako plačuješ davek.

Taki davki so na uvoz kave, sladkorja, na alkoholne in mehke pijače. Indirekten davek je tudi davek pri prodaji ali nakupu, kakor ga ima država Ohio. Ko greš v trgovino kupit čevlje ali suknjo, ti mora trgovec zaračunati davek. Če država obdavi kadilce in pivo, proti temu nihče ne bo ugovarjal, drugače pa je, če država predpisuje davke na predmete, ki jih vsak človek nujno rabi. V zaostalih državah, kjer je finančna in davčna zakonodaja slaba, so direktni davki nizki, indirektni pa visoki; velik del dohodkov prejema država od indirektnih davkov, ki jih plačujejo vsi enako, bogati in revni. Ko gresta n. pr. v trgovino kupovat zimsko obleko, plačata oba enak davek od nje, revež in bogataš. Če je na kavo določena carina ali pa prodajni davek, zopet oba enako plačujeta, kapitalist in berač. To je nesocialno. O Franciji beremo, kako v težkih socialnih razmerah živi

tam delavstvo kljub temu, da francoska industrija sijajno obratuje. Vsled slabega finančnega zakona oziroma njegovega izvajanja se bogataši izogibljejo davkom. Velik del davkov prihaja državi od indirektnih davkov, tako so državna bremena naložena bolj na socialno šibke sloje prebivalstva.

Ali naj tudi v Združenih državah preidemo v francoske razmere, da se bodo premožni krogi otresli davčnega bremena, ki naj bi se preložilo na manj premožne sloje? Povečanje indirektnih davkov po zgledu socialno zaostalih držav bi pomenilo v Združenih državah korak nazaj v socialnem napredku pa tudi v gospodarstvu. Če delavec, mali človek nima denarja, potem tudi kupovati ne more. Iz časov depresije vemo, da niso stradali le brezposelni delavci, marveč so morali zapreti svoje trgovine tudi trgovci, ker delavec ni imel denarja, da bi kupoval.

BESEDA IZ NARODA

Vinska lrgatev na Recher Ave.

Euclid, O. — Z veseljem poslušam razgovore onih, ki so obiskali staro domovino, saj jaz, ki sem bila rojena tu, ne vem dosti o njej. Iz razgovorov pa vidim, da je bil stvarnik naklonjen tudi deželam onkraj morja, ko jih je obdaril s toliko lepoto. Slovenija in Jugoslavija sploh je prečudno bogata na naravnih lepotah, pripovedujejo obiskovalci. Ne samo na površini celo pod zemljo so stvari, ki človeka spravijo v začudenje — tako je v Postojenski jami.

Gozdovi dele polja, vinska trta pokriva osepna pobočja štajerskih, dolenskih in belokranjskih gričev. Vinska trta daje zlahtno kapljico, kot poje pesem:

Konjički škrljajo,
ker vožjo težko,
ker vince peljajo,
k' je močno sladko.

Trgatev je vesel čas, najveseljši v vsej jeseni. Zato smo se tudi članice Podružnice št. 14 Slov. žen. zveze odločile da priredimo 4. oktobra ob 4. popoldne trgatev tu med nami v lepi Ameriki.

Smeha in zabave bo v nedeljo v AJC na Recher Ave., da bo res veselje.

Vsi prav prijazno vabljeni! Ne pozabite!

Ančka Nagode.

Zahvala za prijazna voščila

Cleveland, O. — Osemdeset let je gotovo dolga doba in vendar morem reči, da nisem bila še nikdar tako vesela in presenečena kot 2. avgusta, ko sem videla kar par sto oseb, ki so se udeležile vrtnega praznovanja moje osemdesetletnice na domu moje hčerke Pauline Zeleznik v Hiram, Ohio.

Nimam primernih besed, da bi se vsem prijateljem, sorodnikom in znancom, prav posebno pa hčerki Paulini in njeni družini ter sinu Antonu, ki so mi vse to pripravili, dovolj zahvalila.

Najlepša hvala vsem za voščila in lepe darove. Hvala vsem, ki ste se udeležili sv. maše pri sv. Vidu. Posebna hvala pevskemu zboru "Triglav," ki je prišel v Hiram in pod vodstvom E. Kenika zapel tako lepe pesmi.

Zahvaljujem se Mrs. Hochevar za kuhanje, Mr. in Mrs. Thomas Simko, Mr. in Mrs. Gene Bowman, Miss Dorothy Zele in Mrs. Nair za postrežbo pri mizah, Jos. Francel in Charles Rancu za godbo in domači orkester Ed Stepic, Kenneth Ivanec in Tony Zeleznik, Viktorju, Stanleyu, Wardu Nair in drugim za postrežbo pri bari, Karlu in Elli Samanich za filmanje tega slavlja. Če sem koga pozabila omeniti, naj mi, prosim, oprostijo. Vse si bom ohranila v spominu ter vam vsem želim obilo zdravja in sreče!

Mrs. Mary Bolko.

— Okoli eno tretjino vsega prebivalstva province Manitoba v Kanadi prebiva v mestu Winnipeg.

Hubbardske novice

North Madison, O. — V parku ob jezeru so bile konjske dirke, katerih dobiček je šel za novo gasilsko postajo na Hubbard Rd. Zmagala je hčerka Mr. in Mrs. William Turk, ki vodi gasilsko postajo na E. 185. St. v Clevelandu. Turkovi imajo tu ob jezeru lep dom, kjer prebijejo poletje. Miss Joyce Turk je tokrat prvič tekmovala. Mlademu dekletu čestitamo in ji želimo še veliko novih uspehov.

Poletni gosti so jo odkurili, od koder so prišli. Bilo jih je letos kar dosti ob našem jezeru. Je pa pri nas res lep kraj.

Sprašujejo me, zakaj ne grem pozimi v Florido. Tu ali tam, zamudil ne bi nič. Vendar pravim sam sebi: Na Hubbardu bom ostal živ in mrtev. Nihče me ne bo pregnal od tod razen davki.

Grozde je dozorelo in moj manager Eddie me je prišel naprositi za trgača. O plači se nisva nič pomenila, ker kot vsi že veste, ta je 60 minut na uro in ponedvi za nameček še prosta luč!

Pogovoril bi se rad še marsikaj s priaznimi Clevelandčani, posebno tistimi dekleti, ki so k meni v trgovino hodile in mi tako omogočile sedanje lenarjenje in razkošnost, ampak moje finance so bolj slabe. Kar sem letos potrošil za zboljšavo in lepšavo, bi zadostovalo varčnemu človeku za pepsičo in gasolin za 20 let. Prevozil sem pa letos samo okrog voglov v bližini doma nad sedem tisoč milj, kar gotovo ni malo, je celo več kot bi se peljal iz New Yorka v Kalifornijo in nazaj.

Kjer koli že sem, sem sam, tako nimam nikjer obstanka, no kaj zato! Najmirnejše je še tam med velikimi kamni na mojem novem posestvu.

Pa dovolj za danes, treba je iti trgat, da kdo ne poreče, da nočem! Vsem prav lepe pozdrave!

Frank Leskovic.

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6½; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11 ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na primer št. 38 bila ameriške mere 6, 37 bi bila 5 in 36 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa je razlika v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa začnejo mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 33, št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razlika v označbi sledeča: št. 35 pomeni ameriško mero 13½, 36 je 14, 37 je 14½, 38 je 15, 39 je 15½, 40 je 16, 41 je 16½, 42 je 17. (Po "Obzoru.")



TRŽAŠKE VESTI

Protestno zborovanj v Kopru

Pellov nedeljski govor je zbudil po vsem svetu veliko komentarjev. Največjih seveda v prizadetih krajih to je na Primorskem. Prijateljsko zblizanje med Italijo in Jugoslavijo je zdrknilo spet za dober korak nazaj. V Kopru so imeli v ponedeljek 14. sept. v ljudskem gledališču protestno zborovanje proti italijanskim imperialističnim težnjam, ki se izražajo v Pellovem govoru in v njegovem predlogu o plebiscitu po 30 letih raznarodovanja slovenskega življa na Tržaškem ozemlju.

Kot živ dokument italijanske kulture so v nedeljo 13. sept. odkrili na otoku Rabu spomenik na novourejenem grobišču rabskih žrtv. Ta spomenik je živa pričča o kulturnem poslanstvu, ki ga je italijanski osvajalec vršil nad našim ljudstvom. Na Rabu je pokopanih nad 5000 naših ljudi. Ob tej priliki so tudi odkrili razne dokumente italijanske vojske, med katerimi je posebno značilen proglas generala Robotija, ki ga je izdal na svoje oficirje 2. 8. 1942 in ki se glasi: "Pri internacijah se ne omejuje. Nadrejena oblastva ne nasprotuje temu, da interniramo vse Slovence in da namesto njih naselimo Italijane (družine ranjenih in padlih Italijanov). Z drugimi besedami, izenačiti je treba narodnostne meje s političnimi. Ostri sistem je treba še poostri v takem obsegu, da bodo oni spoznali, da zanje ni več rešitve." Račun tega okupatorjevega početja je strašen. Žrtve okupatorjeve okrutnosti je nič

I. B.:

Da ne bi postali mlačni!

V prvih letih po komunistični revoluciji v domovini smo brali v "Ameriški Domovini" redno klic za pomoč Ligi: "Daj brat, daj sestra! Pomagaj rojakom, ki so v stiski!" Mnogi so mnenja, da sedaj tega ni več treba, ker razmere so se že toliko popravile in uredile, da pomoč skoro ni več potrebna.

Pričevanje obiskovalcev

Ali je to res? Ali imamo dokaz, da je v domovini že kar dobro? Veliko je bilo obiskovalcev, ki so šli sami pogledat, kako je doma, se prepričati na lastne oči. Brali smo v Amer. Domovini, kar so napisali pogumnejši med obiskovalci, da je zelo težko v domovini, da manjka vsega siromakom, čeprav je vsega na prodaj. Toda siromaki so sedaj postali vsi: delavec, kmet, obrtnik, uslužbenec. Komaj za hrano gre, toda za obleko nič ne ostane, ker je tako draga. Moralno trpljenje ljudstva pa je veliko, ker ni ne verske ne politične svobode. Mladina, šola obvezna in šoli odrasla, je že odtujena verskemu poklicu in verskemu življenju. Skratka, slika bede in životarjenja v komun. suženjstvu.

Seveda so pa drugačno sliko dobili tisti, ki niso šli sami med ljudi in se dali voditi Titovim kapizotom in voziti na Titovih avtobusih. Njih, usoda je bila žalostna, ker so jim kazali in razlagali naslikane kulise, kazali "velika dela komunizma", skrbno pa so jim prikrižali vso veliko bedo tisočev in tisočev sužnjem, ki morajo graditi komunistične piramide.

Rojaki v begunstvu

Pa ni samo beda in pomanjkanje v domovini, ampak mora-

manj kot 12,087 slovenskih prebivalcev, med katerimi ne manjka žen, starčev in otrok, nad 26,000 internirancev v Gonarsu, Trevisu, Chiesa Nuova in Rabu. K temu je treba prišteti še nesteto požganih vasi in uničenih posestev. Te številke dovolj zgovorno pričajo.

Resoluciji SDZ in SKSZ

Slov. demokratska zveza je na seji svojega Glavnega odbora in na širšem političnem zborovanju svojih članov obravnavala najnovejši razvoj tržaškega vprašanja in soglasno ugotovila: 1) da Titov predlog o ustanovitvi mednarodnega mesta Trsta in priključitve ostalih delov Svob. trž. ozemlja k Jugoslaviji ni v skladu s koristmi prebivalstva tega področja. 2) da prav tako nasprotuje upravičenim željam večine prebivalstva tega področja italijanska zahteva po priključitvi celotnega ali vsaj glavnega dela Svob. trž. ozemlja Italiji. 3) da Italija kakor v preteklosti, tako tudi v bodoče ne bo znala spoštovati manjšinskih pravic, kar bi imelo za posledice težko narodnostno zapostavljanje, v katerem bi stalno telo upravičeno nezadovoljstvo. Iz teh razlogov sta oba predloga nesprejemljiva in ostane še vedno pravilna rešitev le tista, kakršno je predvidela mirovna pogodba z zbor je nadalje odobril vsak pozizkus, da se vpliva na odločujoče činitelje v sosedni jugoslovanski državi, naj uporabijo tista diplomatska sredstva, s katerimi se more zaščititi naše prebivalstvo, ki je slovenske krvi. "Obsojamo," končuje resolucija, "da je še vedno v zaporu okrog 50 slovenskih duhovnikov in ugotav-

Italijo, s katero so ustanovili Svobodno tržaško ozemlje in od katere se vse njene podpisnice ne bi smele oddaljiti.

Podobno resolucijo je izdala tudi S. K. S. Z. Obsodila je uničevanje slov. življa v mestu in na deželi, načrtno razlaševanje slovenske zemlje in ustanavljanje novih italijanskih neselaj, ter poizkuse načelnika Prosvetnega urada, da bi med slovenske šolnike zasejal neednost ter jih polagoma notranje razkrojil. Občni ljamo, da tlačenje svobode Cerkve v Jugoslaviji uničuje zunanjepolitični ugled države, istočasno pa demoralizira slovensko prebivalstvo tržaškega ozemlja in ono v Italiji ter izpodkopa njegovo narodno zavest.

Marijanski shod na Opčinah

Marijanski shod na Opčinah postaja vsako leto lepši. V nedeljo 13. sept. smo imeli že peti shod in splošno mnenje je, da letošnji shod presega v vsakem oziru vse prejšnje. Izredno velika udeležba, vzorno urejena procesija, krasno skupno petje in velika pobožnost to so vidni znani znaki notranjega prepričanja tisočev, ki so spremljali kip Fatimske Kraljice in se po dolgi procesiji zgnili okrog Marijinega oltarja. Letos smo zaključili skupni shod z večerno sv. mašo v cerkvi. Med govorom č. g. Vidmarja, med skupno posvetitvijo Srcu Marijinemu, med blagoslovom in med sklepno pesmijo smo vsi čutili, da vera naših pravih tržaških kristjanov raste in se versko prepričanje pogloblja. Velika je bila udeležba fantov in mož pri procesiji in zlasti razveseljiv pogled na dolge vrste naše mladine med njimi lepo številu mašnih strežnikov in zlasti še pogumna četa slovenskih skavtov, ki so najmlajša katoliška organizacija na Tržaškem.

Bil je že večer in še vedno je po Opčinah obmevala Marijina pesem, ki so jo v slovo zadnjim romarjem prenašali močni zvočniki.

Spremembe med slovenskimi duhovniki

V tržaški župniji so se izvršile v tržaškem semenišču nekatere spremembe: za ravnatelja v novem vzgojnem dijaškem zavodu Marijanišče na Opčinah je bil imenovan č. g. Jakob Marinšek. Kot prefekt mu bo pomagal č. g. Lojze Župančič, v štedenju bo prišel za kaplana č. g. Dušan Jakomin, ki je bil doslej v službi v Dolini, v Bazovico pa je prišel za kaplana č. g. Albert Miklavc.

Katoliški Slovenci pri papežu

Po dolgem premoru je v splošni avdienci pretekli teden svet oče pozdravil med drugim tudi večjo skupino Slovencev. Bilo je 37 koroških Slovencev, ki so s svojim avtobusom obiskali najbolj znamenite kraje in božje poti v Italiji in bili sprejeti v avdienci pri svetem očetu. Ko je svet oče v uvodu poimenoško pozdravil vsako skupino in prišel do slovenske, so Slovenci navdušeno pozdravljali papeža z vzkliki: "Živel svet oče!" Sveti oče je vidno vzradočen slovenskim romarjem neprestano odzdravljaval in se jim zahvaljeval za tako navdušen sprejem.

Izgredi proti Cerkvi v Jugoslaviji

Zadnje dni je zopet prišlo do novega vala protikatoliških in protipravoroslavnih izgrediv v Jugoslaviji.

Pri tem je drhal ranila katoliške škofove in njihove sodelavce ter razdejala šibeniško semenišče. Ranjeni škofi so subotički škof Budanovič, banjaluški škof Čelik, in šibeniški škof Banič. Ranjen je bil tudi dr. Marenkič, tajnik splitskega škofa Bonafacija. Po Titovem obisku v Splitu 13. sept. je množica udrla v tamkajšnje semenišče in ga opustošila ter škofa Baniča napadla in ga nezvestnega pustila na njegovem dvorišču.

V Dubrovniku je po komunistih nahujskano druhal 8. sept. napadla rektorja katedrale mons. Pcsio in ga vrgla v morje, iz katerega ga komaj rešili.

(Dolje na 3. strani)

Dr. Josip Gruden:

Zgodovina slovenskega naroda

II. Razširjanje luteranstva v posameznih pokrajinah

Piše namreč sledeče: "Pravi- jo, da je v vipavskem gradu, ki je lastnina Lanthierijeva, v Rifenberku in drugih vaseh okoli sv. Križa, ki pripada grofu Thurnu, le malo krivovercev, jaz pa sem prepričan, da je vse to ljudstvo krivoversko, ker nisem našel osebe v tem kraju, ki bi bila hotela prejeti zakrament sv. birme." Zdi se, da je tu Bizancij gledal preveč črno, ker se je utegnulo ljudstvo odtegniti sv. birmi tudi iz gole nevednosti, tembolj, ker so se takrat obiski akvilejskih škofov dogajali komaj na 40 ali 50 let. O rifenberških luteranih ni posej več sledu. Menda so se večinoma izpreobrili. Iz mrliške knjige zveemo le o treh osebah, da so umrle v krivoverstvu. Bila sta to nekdanja voditelja, kovač Hieronim 1594, in Sebald Hrovat 1596, in neka ženska Avgustina Pečenko; vsi trije so bili pokopani na neposvečenem svetu. — Z vztrajnim delom, brez nasilstva se je prebivalstvo v Rifenberku zopet pokatoličalo.

Drugi po Goriškem so bile tu in tam posamezne osebe vda- ne novi veri. Vizitator je 1. 1574. v Sempetru pri Gorici, kjer je bil preje Franc Croco kaplan, našel štiri gospodarje luteranske (čevljar Urbančič, Gregor Gorsa, Janez Kolar in Luka Jordanus), v Kanalu, kjer je imela rodbina Egkh svoja posestva, je kakih pet oseb zahtevalo obhajilo pod obema podobama, v Volčah štiri, v Kobaridu se štiri gospodarji niso držali postne postave. V Tolminu so vladale med duhovniki zelo slabe razmere. Bolni vikar Jurij Potrebuječ ter njegov nečak in namestnik sta bila sumljiva krivoverstva. Vizitator jima je naročil, da se morata slovesno v cerkvi pred ljudstvom v latin- skem in slovenskem jeziku od- povedati svojim zmotam. Tretji duhovnik, Mihael Kukli pa je bil očiten luteran. Ko je zvedel o prihodu Porcijevem, je zbežal. Vizitator ga je ukazal prijeti in zapreti. Posrečilo se je si- cer Kuklija zasačiti, a med po- tjo je svojim spremljevalcem u- šel.

Iz vseh podatkov, ki so nam za razširjanje luteranstva po Goriškem na razpolago, moremo sklepati, da so se tu komaj pojavili posamezni sledovi no- ve vere.

Mnogo več pogojev za pro- spevanje protestantstva je nudi- lo mesto Trst. Tu je bilo va-žno kupčijsko središče, živa- hen promet in nekateri škofje so bili sami naklonjeni novemu gibanju, ki je imelo za geslo reformo, preosnovo katoliške cerkve. Tržaški škof Bonomo (1502-1546) je vzgajil Primoža Trubarja in lahko si mislimo, da on ni bil edini privrženec nove vere, ki je izšel iz njego- ve šole. V dolgi dobi Bonomo- ve cerkvene vlade se je moglo luteransko gibanje brez vsake ovire razširjati. Istega duha je bil njegov naslednik Franc Jo- zefič Rizzano, ki je bil pa že čez eno leto odstavljen.

Napredok luteranstva v Trstu je v tistem času kaj pazno za- bledeval tedanji papeški nun- cij na dvoru kralja Ferdinanda, Peter Pavel Vergerij ki je po- ročal 1. 1534. v Rim sledeče: "Zvedel sem, da v Trstu zelo na- rašča luteranstvo vsled trgovin- skih zvez z Nemčijo. Dal sem stroge odredbe, pri katerih hoče kralj sam sodelovati z mojo cerkveno oblastjo. Upam, da se mi posreči s strogostjo izruvat- ta plevel. V Nemčiji in na Če- škem kjer je luteranstvo v pre- moči, Nj. Veličanstvo pač ne- more vsega storiti, kar bi želelo,

in marsikaj prezre, toda v dru- gih dednih avstrijskih deželah bode odločno nastopilo proti krivovercem in proti Tržača- nom bodo odredbe še posebno stroge." Kakšne so bile te od- redbe, iz poročila ni mogoče posneti. Gotovo so bile slične onim po drugih deželah: prepo- ved protestantskih knjig in stroge kazni za razširjevalce novega nauka. Po smrti škofa Bonomo je kralj Ferdinand ze- lo želel, da dobi Trst odločne- ga katoliškega škofa. V njego- vem imenu je ljubljanski škof Urban Tekstor potoval v Benet- ke, kjer je imel sestanek z je- zuitom P. Klavdijem in ga pre- govarjal, naj sprejme tržaško škofijo. Toda ta se je branil, češ, ljudje bi mislili da se po- tegujejo jezuitje za visoke cer- kvne službe. Tržaško stolico je zasedel Španec Anton Pere- guez, iz čegar vlade pa niče- sar ni znanega.

Iznova čujemo o protestant- ski propagandi pod njegovim naslednikom Ivanom de Beta (1560/1566) ki je imel preje šentgothardsko opatijo na Ogr- škem. Postopal je proti lu- teranom zelo strogo in dal ne- kaj izmed njih zapreti. Javno se pa protestantstvo v Trstu ni upalo nastopiti, ker ni našlo opore pri mestnem svetu in vlada- jočih italijanskih patricijih. Enake razmere je našel škof Andrej Repič (Rapitius 1566 do 1573), preje tajnik in svetovalec cesarja Ferdinanda. Takoj ob nastopu svoje vlade je nadvoj- vodu Karolu v pismu tožil, da nekatere osebe v Trstu razši- rjajo strupene krivoverske nau- ke in tudi sicer žive v pohuj- šanje dobrih katoličanov. Ima- jo skrivne shode in sestanke, pri katerih se brezbožno raz- pravlja o katoliški veri.

Nadvojvoda je zahteval od njega, naj mu naznani imenoma vse razširjevalce luteranstva, vendar o daljnih korakih proti njim nismo poučeni. Iz poro- čil, ki so jih Repičevi nasled- niki Nikolaj Koret, Ivan Boga- rin, in Ursinus de Bertis posla- li na apostolsko stolico, spo- znamo, da je bilo tržaško ljud- stvo popolnoma katoliško in se je v mejah tržaške škofije luteranstvo ohranilo le v neka- terih gradovih nemških plemi- čev po Krasu; imenoma se na- vajala Senožeč in Potojna, kjer se je vršila protestantska božja služba. Preje kakor dru- god je v Trstu zamrla nova ve- ra, dasiravno je od tod izšel prvi njen oznanovalec po naših krajih.

Enako je bilo z Istro. Tudi od- tod so dobili protestanti prve najodličnejše zagovornike in književnike, tako Matija Fran- kovića Vlašića (Flaccius Illy- ricus), Petra Pavla Vergerija, Štefana Konzula in nekatere druge predikante, toda vsi ti so morali delovati drugod. V Istri sami se je nova vera prav malo razširila. Beneška vlada, ki je imela v posesti zapadno obrežje od Kopra pa doli do Pulja, je z vso strogostjo po- stopala proti luteranom in du- hovnikom, ki so zagovarjali njih nauke, ni kazalo drugega, kakor s hitrim begom si reši- ti življenje. V avstrijskem de- lu Istre, takozvani pazinski gro- fiji, je bil velik pospeševatelj luteranstva Fran Barbo, vlaste- lin na Kožljaku (Wachsenstein) in stotnik na Reki. Pri njem so se shajali privrženec nove ve- re.

Leta 1563. se je mudil na Ko- žljaku Štefan konzul, da se do- govori z graščakom o svojem literanem delu.

Ker drugi duhovniki takrat niso mogli priti k posvetu, so

Da ne bi postali mlačni!
(Nadaljevanje s 2. strani)

Nič nam ne pomaga politična svoboda če smo zagazili globoko v navezanost na zemeljske do- brine, tako da so le-te postale "namen in cilj življenja". Potem seveda se ne bomo več brigali za druge, nič več smatrali za svojo dolžnost, da pomagamo ti- sočem siromakov doma in po svetu. Če smo bili doma v dobi okupacije v nevarnosti pred o- kupatorjem in partizanom, smo pa tu v nevarnosti pred pohle- pom in posvetnih dobrinah, po- bogastvu ali uživanju. Razlika je le v tem, da smo se one nevar- nosti zavedali in se po možnosti pred njo zavarovali, dočim se sedanje nevarnosti ne zavedamo nič najmanj. Tako moremo tri- diti, da je ta nevarnost večja, da ji bolj gotovo podležemo ka- kor pa nevarnosti v času okupa- cije.

Sebičnost

Često se nam dogaja, da ostro- sodimo druge zaradi sebičnosti, zaradi pomanjkanja smisla za skupnost. Če smatramo sebič- nost za tak madež, moramo gle- dati, da smo daleč od tega, da bi nas same tak očitek zadel. Za- to "Odpri srce, odpri roke, oti- raj bratove solze". Tako rado se pa v življenju dogaja, da smo čisti sodniki drugih za njih se- bičnost, sami svoje sebičnosti pa niti ne opazimo. Čisto po več- mo resnični evangelijski pridigi, da runa v svojem očesu ne vidi- mo, grajamo pa pezdri v očesu svojega bližnjega.

Seveda najdemo takoj opravi- ličo za svojo sebičnost, češ, da moramo skrbeti zase, za družino in tudi za svoja stara leta. To lahko drži in ne drži. Zavis od tega, v kakšni meri to delamo. Če smo vso pozornost obrnili samo na to, potem smo na napa- čni poti. Potem smo že med ti- stimi, ki jih muči in gloda ne- prestana skrb za potrebe tega življenja, tako da ne najdemo sredstev niti časa, da bi mislili tudi na druge, posebno na re- veže. Spadajo potem med one, ki jim je Jezus povedal: "Poglej- te ptice pod nebom: ne sejejo in ne žanjejo in ne spravljajo v žit- nice, in vaš nebeški Oče jih ži- vi." — Eno storiti, drugega ne opustiti, to nam mora biti vo-

se sešli pozneje ob navzočnosti graščakovi v Pazinu. Enako ka- kor v Istri je Barbo tudi v Re- ki hotel širiti luteranstvo in kot stotnik večkrat zahteval od kranjskih stanov za mesto luteranske pridigarje. Marljivo je razpečaval tudi protestantske knjige, ki so se deloma razde- ljevale po Istri deloma pa iz Tr- sta in Reke izvažale v Dalmači- jo. Preko prvih poizkusov agita- cije s pisano besedo in posamez- nih privrženec pa-se v Istri lu- teransko gibanje nikdar ni mo- glo povzpeti.

(Dalje prihodnjič)

dilo za življenje. Prav, da smo varčni in skrbni za svoje in svo- jih družinskih članov potrebe; ne smemo pa pri tem zanemari- ti svojih dolžnosti za skupnost. Zakaj skupne potrebe bodo ve- dno obstojale in reveži bodo ve- dno med nami. Ligi je nalože- no danes, da skrbi za ogromno število revežev po svetu in v domovini.

Zavarovanje

Smo v deželi, kjer se za vse zavarujejo. Ali ne bi bilo pa- metno, da si zavarujemo prav posebno božji blagoslov? More- mo si ga zagotoviti z dobrimi deli. Veliko smo že videli po svetu. Bog nas je vodil skozi visoko šolo trpljenja. Ali nismo jasno spoznali, da človek pač sadi in zaliva, ali Bog je, ki da- je rast. Zato si s plemenito do- brodelnostjo skušajmo zagoto- viti božji blagoslov pri vsem na- šem delu.

Valuta za večno domovino

Danes ljudje veliko potujejo po tujih deželah, zlasti Ameri- kanci. Kdor potuje, si mora za- gotoviti valuto onih dežel, ka- mor potuje. Vsi smo na poti v "svojo večno domovino". Dobro vemo, da bomo prav vse pustili tu in da bomo mogli vzeti s se- boj v večno domovino le eno: — naša dobra dela pojdejo z nami. Ta valuta dobrih del bo edina obveljala na koncu koncev. Če smo pametni, se bomo zanjo po- trudili sedaj, ko še moremo. Zna- se zgoditi, da zakasnimo in si valute ne bomo mogli več pre- skrbeti. Tako lep pregovor i- ma: za taka dobra dela: "Kdor revežu daje, Bogu posoja."

Amerika — veličasten zgled

Zgled naj nam bodo Združene države Amerike, v katerih živi- mo. Ni še v zgodovini primera, da bi bila kaka država žrtvova- la skozi leta ogromna sredstva v visokih milijardah polnovred- nega denarja, kot ga žrtvujejo ZDA. Ne moremo se otresti mi- sli, da si bodo ZDA s tako ple- menito pomočjo, ki jo izkazujejo potrebnim narodom, zagotovile prav poseben blagoslov za bo- doča desetletja. To so vzvišeni primeri, kakor jih človeška zgo- dovina še ne pozna. Egipčvska pomoč Izraelcem po Stari zavezi- jima vse drugačno ozadje—zgo- dba o egipčevskem Jožefu, ki je postal upravitelj kraljevskih žit- nic.

Globoka hvaležnost

Saj je gotovo, da tudi vsi oni, ki dobijo pomoč v domovini, prosijo za dobrotnike. Naj sa- mo eno mesto navedem iz pisma od 16. avg. t. l.: "V sredo . . . smo prejeli Vaš, gotovo z žrtvami poslani dar. Naš dobri sv. Jožef, h kateremu dnevno molimo za naše dobrotnike, nas čudovito uslišuje. Upamo na njegovo mogočnost, da tudi našim dragim dobrotnikom ne bo ostal dolžan. Želimo, da bi Vam stotero po- vrnil in Vas spremljal na vseh Vaših potih. . . " Verjemo, da so neštene molitve vseh, ki do-

bivajo pomoč kakor sopare, ki jih iz vseh voda zemlje dviga toplota božjega sonca in ki se potem kakor blagodejen dež vra- čajo na zemljo in dajajo blago- slov in rast vsem setvam in plo- dovom zemlje.

Za zaključek še eno pismo, ker je zanimivo. Pokaže, kako ljudje ne prosijo radi, oziroma sploh ne prosijo, če ni skrajna sila: "Čekali smo nekaj časa, da bi se oglašil, kdor nam je poslal paket. Naj bo kdorkoli, se mu najlepše zahvalimo. Že večkrat smo rekli atu: "Prijatelje in znance imate v Ameriki. Pišite jim, naj kaj pošljejo. Toliko jih je, ki dobivajo, pri nas pa nič. Pa tako težko kupimo kaj za obleko."

Ata je pa zmeraj odgovoril: — "Kruha in mleka nam zaenkrat ne manjka, za največje potrebe pa se bomo tudi oblekli, enkrat enega, drugič drugega. Če nam pa zemljo vrnejo, bo pa bolje." — Pri tem je ostalo. Kljub te- mu smo marsikoga zavidali za ameriška darila. Prejšnji mesec pa se oglašil pri nas pismoša in vpraša za očeta, ki je delal na njivi. Pokličemo ga, naj pride domov, da ga nekdo čaka, pa nam odgovori: "Če bi kaj rad, naj pride gori; prinesel pa tako nič ni." — Pa ravno ta je prine- sel list, s katerim smo dvignili paket. Ko je šel ata na pošto, nismo mogli nič delati, tako tež- ko smo čakali. Sprejeli smo pa- ket kot že zdavnaj ne kaj take- ga. Ko je ata začel izlagati, je bil vsak kos sprejet z večjim veseljem in takoj je bila vselej iz- rečena sodbja: to je za Micko, to je za Ančko, to za Francko, to za Petra, to za Martina! Ker, tako je vse 'pasalo', kot bi bil naš do- brotnik natančno poznal nas vse. Še enkrat se Vam najlepše za- hvaljujemo. Če bi še kdaj na- neslo, bi gotovo z veseljem spre- jeli zavitek s pomošeno obleko, dokler se namreč razmere ne iz- boljšajo."

Kdaj bo boljše?

Ali se bodo razmere izboljša- le? In kdaj? Dokler je komu- nizem, ne! Tito s svojimi komu- nisti je diktator. Diktator se pa zanese le na silo, kakor je s silo prišel na oblast. Zato pa mora- jo toliko trošiti za vojsko, za tajno policijo in milico. Vse to je preko gospodarskih razmer in moči narodov v Jugoslaviji. Za- to bodo v Titovi Jugoslaviji še naprej dobro oskrbovani komu- nisti in njih oprode: vojska, UD- VA in milica, narod bo pa živel v bedi in pomanjkanju, kakor živi tudi v Rusiji. Tam pravijo: hljeb od kartoška — (kruh in krompir.) To je visoki kulturni standard, na katerega dviga ko- lepe. Vsi vatuški veliki so dobri plesalci, saj se vadijo že od mladih nog. Razen te- ga so tudi odlični atleti, po- sebno v skokih so pravi moj- stri. Odskočna deska jim je zemeljska ruša. Fantje se že

goslovanski narodi vedo, kaj je vredna svoboda.

"Afriški aristokrati"

V Afriki so ljudje različnih velikosti. Nekateri so kot pal- čki, drugi pa taki veliki, da enakih ne najdete nikjer dru- gje po svetu. Orjaki črnega kontinenta žive v Ruandi (Bel- gijski Kongo). To deželo bi res lahko imenovali Gulliver- jevo, kajti vse je večje kot drugod: rastline, živali in lju- dje. Tam najdete človeka, vi- sokega 2.44 m. Niso redka goveda, pri katerih znaša raz- pon med rogovi 6.70 m, vres- je pa je do 12 m visoko.

V Ruandi žive Vatuži, ljud- stvo, ki ni podobno nobenemu drugemu afriškemu plemenu. Barva njihove kože je svinče- no bakrena. Nihče ne ve, od kod izvirajo. Najverjetneje je, da so potomci številne sku- pine podanikov egipčevskih fa- raonov, ki so se v davni iz- selili z domačih krajev. Go- tovo pa je, da so Vatuži po zunanosti nenavadno podobni Egipčanom iz dobe faraonov.

Obraze jim krasi plemen- te poteze, čelo je visoko in pra- vilno. Ramena imajo široka, boke ozke. Moški se oblačijo v elegantne toge, v katerih se zde nenavadno dostojanstveni, tako da jih Evropejci imenuje- jo "afriške aristokrate".

Dežela in ljudstvo Vatužov sta pod belgijsko upravo, ven- dar imajo svojega kralja, ki kadri in se vozi z avtom. Za stanovanja imajo Vatuži veli- ke okrogle kolibe z več soba- mi. Največji prostor je shram- ba, sicer pa jedo Vatuži skri- vaj. O uživanju hrane govor- vedno v prispodobah. Če re- čemo: "Moram si umiti roke," pomeni, da gredo na kosilo. Glavna hrana sta jim mleko in med, včasih tudi govedina."

Kot strastni lovci imajo Va- tuži navado, da po vrtnitvi z- lova s kretinjami ponazarjajo pripoved o dogodkih. Sleher- ni, tudi najmanjši pripetljaj, drammatizirajo s plesom in pet- jem. Posebno zanimiv je nji- hov ples "java". Začetek na- povedo lovski rogovi in udar- ci na boben. Plesalci, ki ima- jo na glavah kot pokrivalo ne- kaj levji grivi podobnega, ple- šejo na vitkih in mišičastih no- gah, ki jih krasi obrobki in zvonce. Teptajo s stopali in zamahujejo z glavo nazaj, ka- kor da si jo hočejo odtrgati. Njihovi plesi so vedno ljubki, gibčni ter dajejo videz moči in lepote. Vsi vatuški veliki so dobri plesalci, saj se vadijo že od mladih nog. Razen te- ga so tudi odlični atleti, po- sebno v skokih so pravi moj- stri. Odskočna deska jim je zemeljska ruša. Fantje se že

od otroških let vadijo v ska- kanju in športu, ki je razen plesa glavni del vzgoje pri Va- tužih.

Moški dobljo delo

ASSEMBLERS

FOR MACHINERY

Machinists

Izkušeni

Visoka plača od ure

Nadurno po 40 urah

Prosta zavarovalnina

Hospitalizacija

Plačane počitnice

(Novi Amerikanci sprejeti)

NATIONAL TOOL CO.

11200 Madison Ave.

(193)

FORD MOTOR COMPANY

Clevelandska tovarna

sprejema prošnje
od

Novih Amerikancev

ki govore nekaj angleškega. Ta firma nudi visoke plače, dobre delovne pogoje in var- nost za bodočnost. Zdaj pre- iskušujemo sposobne može za vsa različna dela. Prosimo oglašite se v našem employ- ment uradu osebo na Engle Rd., južno od Brookpark. Če živite izven mesta, pišite na

FORD MOTOR CO.

17601 BROOKPARK RD.

Cleveland, Ohio

(196)

MALI OGLASI

Lakewood Harding Jr. PTA

Ima mešano razprodajo

v četrtek in petek

2. in 3. oktobra

od 9 zj. do 9 zv.

na 15230 Madison Ave.

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za eno dru- žino, 8 velikih sob in "sun porch" — 4 spalne sobe. Hiša se proda z skoraj novim prepro- gram, beneški zastori, zavese in zastori. Vse v izvrstnem stanju. Prodaja lastnik. Pokličite EN- 1-0517 ali se zglasite na 900 E. 73 St. (195)

Stanovanje se odda

Mirni dvojici se odda 4 sobe in kopalnica, vse na novo deko- rirano. Kličite HE-1-9815.

Lot naprodaj

Proda se lot 45x140 na Be- verly Hills v Euclidu, med Eu- clid in Chardon Rd. Kličite KE 1-2142. (194)

4-sobno stanovanje se odda
4-sobno stanovanje se odda odraslim osebam. Kličite UT- 1-7846. (194)

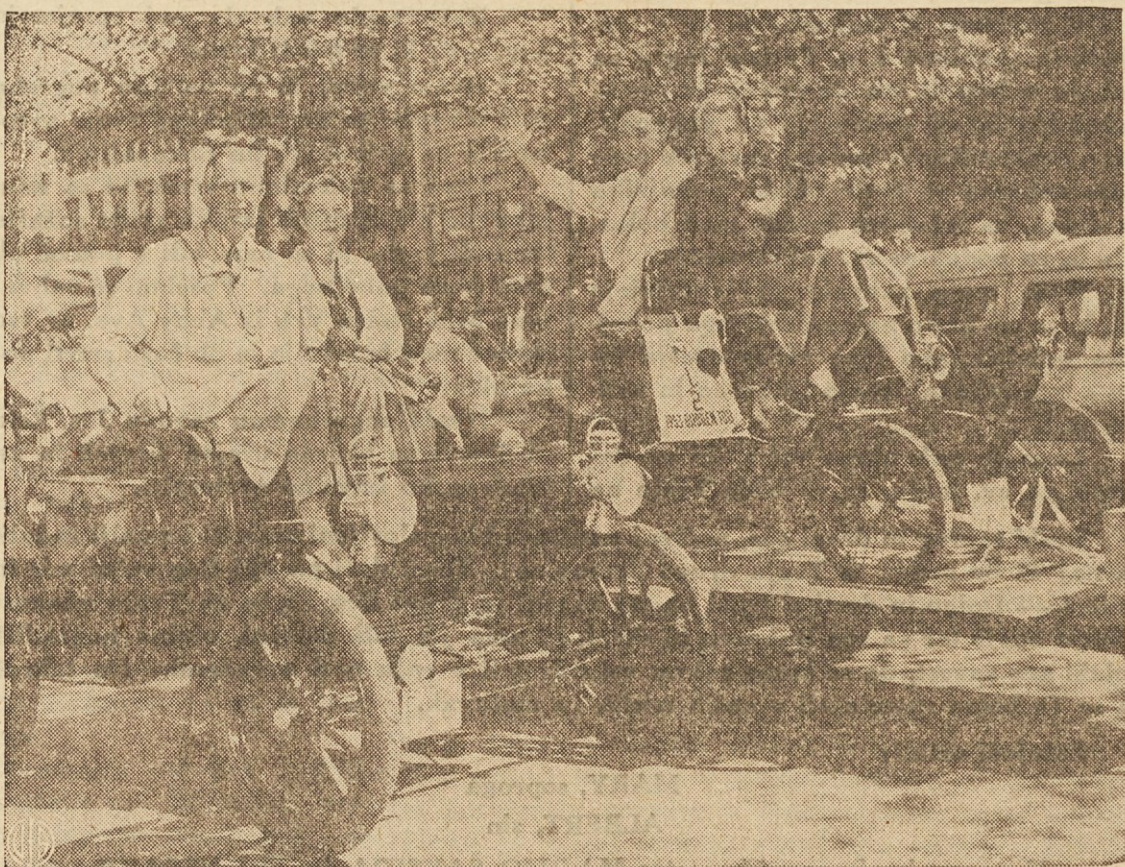
Gostilna z

D1, D2 in D3-A licencami v Collinwoodu se proda Na dobrem prometnem pro- storu. Velik prostor, dobra oprema, dolga bara. \$3,200 mesečnih dohodkov, 9 let na- jemninska pogodba. Proda se radi bolezn. Cena zelo zmer- na.

Za podrobnosti pokličite JOHN ROZANCA LAKELAND REALTY CO. 15604 Waterloo Rd. KE 1-6681

Iščejo stanovanje

Zakonski par z enim otrokom išče 4 ali 5 sob. Kličite HE 1- 8053, Vidmar. (195)



IZ NEKDANJIH DNI — "Oj, zdaj gremo!" so dejali na Plaza Square v New York City, James Melton in njegova žena (na desni) in ohi Paul Stack ter soproga, ki so se v tehle vozilih podali na pot v Cleveland, kjer so se sestali z drugimi udeleženci "Glidden Tour".

ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO

(DR. KERN)

je zopet v zalogi.

Po pošti stane \$3.25.

tudi

Slovensko-angleški slovar

(Dr. Kotnika)

Po pošti \$5.25

Dobite jih v

potniški pisarni

AUGUST KOLLANDER

6411 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

U. S. A.

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborno zdravilo da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

KE 1-0034

Naročila sprejemamo in izvršu- jemo po pošti tudi za Cleveland.

JOHAN BOJER:

IZSELJENCI

ROMAN

Morten opazuje ta pravilni obraz, ki je obdan s plavimi kodrastimi lasi in z mogočno svilenomehko brado. Peru ni videti, kakor bi mu šlo v tem času bogve kako dobro. Le kaj mu je?

"Čudno je," pravi Per, "ves dan sem hodil okrog in iskal nekaj prav posebnega."

"Tako — in si našel?"

"He, he, niti ne vprašaj, česa sem iskal?"

"Ne, kaj pa tako čudovitega?"

"Sabat — nedeljo." In Per odpre oči in pogleda onega mehko ampak resno.

"Tako, vraga, pa je ne najdes?"

"Ne, — in ti?"

O tej stvari pa Morten noče govoriti. Ali Per pristavi: "Saj veš, kaj mislim o državnih cerkvi in o župniku."

"Prav res, tega nisi nikoli prikrival."

"Ali pa je zdaj kaj bolje? Zdaj nimamo prav ničesar."

"Hm," pravi Morten in pogleda v strop.

Morten čuti, da globoko v Peru nekaj vre. Rad bi se mu izvil majhen klic po pomoči, rad bi se izpovedal prijatelju. Ves teden živi sam s svojim delom, samo nebo je, prerija in on. V daljni daljavi tuli prerijski volk, kadar zahaja solnce, in potem pride puščoba. Človek je tako brezupno sam z mislimi, ki niso dobre. Morten to dobro ve. — Per spet zapre oči. "V zadnjem času sem toliko premišljeval in razglabljal, kaj je prav za prav duhovno življenje. Mislim, da je nezadovoljnost s tem, kar človek ima."

"Da, bržkone imaš prav."

Per vzame pipo, jo natlači in prižge. Isto napravi Morten. Potem pravi Per nekaj o ženah. One so pač posebna sekta. Ali je mogoče zvedeti, koliko je imelo kako dekle opraviti z drugimi fanti, preden se je poročila?

Morten si ga ne upa pogledati, samo misli si: Ojoj! Zdaj je Per pričel premišljevati o vseh fantih, s katerimi je Ana morebiti hodila, preden je izbrala njega. In morebiti o nekem majhnem fantu, ki ima tako zelo črne lase in tako rjave oči in ki ni mogel pričakati, da bi

prišel na svet. Da, da, to ti bo dalo še mnogo opraviti! si misli Morten.

Poskuša zasukati pogovor na kaj drugega. Tako neskončno dolgo, kar sta brala časnike. Živeti morata od vpranšanj, ki so bila na dnevnem redu takrat, ko sta odpotovala. Prične govoriti o volilni pravici. In Per znova pogreva vse ono, za kar se je tako navduševal na diskusijskih večerih v okrožni šoli: svoboda. Sverdrup, Bjornson, delavec in napredek. Stare litanije. Per se smeje, da mora te besede še enkrat ponavljati. Nič ne pomaga obračati in vrtiti jih, oblačiti jih v nove oblike, vse zaman. Dan na dan u-mira zemlja od žeje v vročini in prav tako umirajo njihove duše, usihajo, ker jim nedostaja nečesa svežega, kar bi jim moglo biti hrana. Le kaj se je zdaj v svetu dogajalo? In še preden se Per zave, omeni, da mora vendar ta nova naselbina postati nekoč tako velika, da si zgradi cerkev.

Morten premišljuje. Spet sta samotna in prerija, ki sta napravili Pera tako vrto-glavega, da se mu je izvil majhen klic po pomoči. Bog se nas usmili! Da, da! Morten je to poznal. Morten mu je pritril. "Če se naseli tukaj veliko ljudi, potem ne bo treba prav dolgo čakati," je delal. Govorila sta nekaj časa o tem, dokler se iz Perovih prsi ni izvila lahno stokanje: "Ah, da — saj gre le za odpuščenje grehov."

Morten ga od strani pogleda. Odpuščanje? Ali spet misli na Ano? Ali je stvar taka, da je orjak hodil sam po ravnini in odkril vse več njenih grehov, dokler ni postalo tako strahotno veličko, da ni videl nobene druge rešitve več kakor odpuščanje po Bogu! Te rdeče razglabljače oči Mortenu niso ugajale.

Končno je Per vstal in dejal, da je čas iti domov. Poslovil se je, ze zrinil skozi vrata, se pokrtil s klobukom in se napotil preko ravnine proti svoji koči, ki je bila daleč.

Počasi gre orjaški mož. Nebo, prerija in on. Solnce je že čisto medlo, njegova obla se pogreza

v morje zemlje v daljavi. Prerija postaja rdečkasta in mračna, vtaplja se v čudno otožnost, ki vklepa vse, kar je na svetu. Per se usede na majhno vzpetino. Gleda v mrak, ki se spušča niže in niže. Zdaj je samo še polovica solnčne oble nad mrakom. Zbogom, dan! Tule sediš, Per. Zdaj sta vidva, noč in ti, sama.

Daleč na zapadu se oglašajo tujenje prerijskega volka. Zdi se, kakor da je prerija sama dobila glas, jezna in rumena, vrag je odprl zrela. V koči je dogorel zadnji ostanek sveče. Svetilke nimajo. Z nočjo morajo leči in ob prvem svitanju vstati. Zdaj je temno. Na nebu se vžigajo zvezde. Per najde veliki voz, ki ga pozna že z doma. Kako, ali je ta tudi tako daleč potoval!

Spominja se za bori poraščene grica nasproti Folla. Bil mu je tako dober prijatelj. Zdagotovo leži tam in čaka, da se Per vrne. Spominja se, kako mu je bilo pogosto v sobi mravljen in gledal nekaj časa okoli sebe, mu je bilo veliko lažje. Gore, gozdni hribi in jezera so bili nekaj, kar je sprejemal vase in ob čemer se je krepil. To zdaj razume. Nikake države cerkve, nobenega župnika, svobodno misli, svobodno veruj. Tega mu je bilo takrat treba. Ampak zdaj? Zdaj mu ni od teh stvari ničesar na poti.

Nobenega nazadnjaštva, nobene gospode, nobene cerkve, ničesar. In zdaj? Kaj je zdaj veroval? Kaj je mislil zdaj v svoji svododi, kaj je videl zdaj? Ravnino, ki se izgublja in izgublja, neprenehoma izgublja. Tukaj ni nobene ovire, ničesar, v kar bi se mogel upreti s svojimi rameni, ničesar, kar bi bilo na svetu. Nikamor ti ni mogoče splezati, da bi imel širši razgled, ni mogoče iti v senco, da bi pogled nekaj časa počival.

Samo vrtoglav si od tega, da je svet tako velik in človek tako majhen. — Med ravnino in Perom se je rodilo čudno razmerje. Norčuje se iz njega. Dela ga hudobnega, nezaupljivega. Popolnoma sam je z množico žila misli. Kdo ga hoče zapeljati v to, da bi plaval v kočo, zgrabil otroka in ga zagnal pred vrata, dal Ani najgrša imena, jo spodil? Ali se je res spečala z nekim doktorjevim sinom — in s tem in s tistim in z onim in še z drugimi, in še z mnogimi, mnogimi drugimi? Lasje, otrokovi lasje. Njegove rjave oči! O psica zdaj pridem!

Vendar obsedi in gleda okrog sebe, kakor bi iskal rešitve. Ali ni Bog nad zvezdami? Nekje mora biti. Če ji boš mogel odpustiti, ga boš našel. Potem te reši. Potem ne boš izgubil srca in razuma. Odpuščati to je krščansko. Zdaj ye. Dvigne glavo in gleda in gleda v daljavo. Spet prerija. Razprostira se

tja razprostira se sem, vse dalje, zasmehujoča in zlobna. Ona se ne spreminja, če storiš to ali ono. Maščuj se ali odpusti! Ubij svojo ženo, zadavi otroka ali odpusti! Prerija in prerijski volk tulita isto pesem.

V glavi tako boli. Ko bi le mogel nocojšnjo noč spati! Čez nekaj časa potihem zapoje cerkveno pesem. Zveni kakor tožba otroka, ki ne mora najti matere. In nihče ga ne sliši, le prerija.

V

Ali potem je prišla velika vročina. Može so hodili okrog samo v hlačah in srajcah, ženske v srajci in krilu. Kljub temu jih je oblihl pot, brž ko so se genili. Vrata koč so bila odprta in hlapala po zraku. Ponoči je bilo težko zaspiti, zrak je bil kakor v peči, moskiti, moskiti. Može so v spanju otepali z rokami okrog sebe in kleli. Anin otroke je neprenehoma vpil in je bil od komarjevih pikov ves krvav.

Kal je pogosto sredi noči stekel v srajci iz hiše. Ta prekleti prerijski volk je lazil okrog koč. Prežal je na kokoši in prašiče. Le pazi, tukaj je puška! Ko je ob solčnem vzhodu stopil iz koč, je še videl falota, kako drvi s skrivljenim hrbtom preko ravnine, kokoši v hlevu so bile hudo razburjene, petelinu je vzelo glas. In potem je bilo polno majhnih hudičkov, podgan, ki niso bile večje od veve-

rice. Vprav prilizovale so se ljudem in se skušale sproprijateljiti z njimi. Sem in tja so se sukale, sedale na zadnje noge in dvigale prednje, prav kakor župnik, ki bere mašo. Ampak Kal je ob taki priliki pograbil copato in jo zagnel vanje. Taktov, ki stikajo, za jajci, tukaj ni treba.

Otroci so imeli dogodek: siva

(Dalje priradnjč.)

SLAVNI AMERIŠKI ZDRAVNIK DR. KELLOG

je bil tako prepričan o zdravilnem učinku potilnih kopeli, da je sam prvi napravil omaro za tako kopel in jo razstavil v Philadelphiji.



Stotine družin, ki imajo mnogo bolj pripravno Černetovo zdravilno kopel, nam pišejo prav tako prepričevalno, kako jim kopel pomaga in jih obdrži pri dobri zdravju. Njihova zahvalna pisma so vam v prepisu s točnimi naslovi na razpolago. Prepričajte se sami, če ste neumni Tomaž. Pomnite, sedaj je čas pripraviti se za mraz, okrepiti telo zoper prehlade, revmatizem, artritis, slab krvni obtok, nečistost krvi, izpuščaje in mnogo drugih škodljivih vplivov. Po številnih izkustvih je nedvomno izpričano, da je samo močna toplota v naši zdravilni kopeli pravo sredstvo. To vam vsak zdravnik potrди, vprašajte ga. Zdravje je samo eno, naša kopel ga vzdržuje. Bolezni skoraj minejo pri stalnem kopanju, če niso preveč zastarane v telesu, sicer jih kopel vsaj olajša. Se nekaj zelo važnega! Odvišano težo vam zmanjša! Starostno betežnost polagoma izpotite in gibčnost mlajših let se vam povrne s stalnim kopanjem.

Dasi so cene materialu in grelcu višje to leto, smo se potrudili, da najdemo pri izgotovitvi možnost, da skoro ostanemo pri starih cenah, ne da bi kakovost izdelka trpela. Fen grelec stane v trgovini nad 12. dolarji, zdravilna kopel s tem grelcem pa samo \$26.00. Pečk nimamo več, Amerikanci zahtevajo fen grelce, ker ti okrašajo kopel na samo 20 minut do popolnega izpotenja. Storitte za ljubo zdravje, kar vam je mogoče in dokler imate še čas.

Pri plačilu vnaprej odpremimo zdravilno kopel v mestu Cleveland tako, da jo dobite že drugi dan, če ni pri pošti kakega zadržka. — Išćemo zastopnike po celi Ameriki. Pišite nam po pojasnila in zahvalna pisma, da se prepričate, kako učinkuje zdravilna kopel.

IVO ČERNE, 1421 E. 53 St. — Cleveland 3, Ohio. — Tel. UT 1-9413

BARAGOVA PRATIKA

ZA LETO 1954

ima pestro in zanimivo vsebino. Vsak jo bo vesel.

Naročite si jo dokler je v zalogi.

Slane \$1.25

s poštino,

kar je poslati v Money orderu, čeku ali gotovini na:

BARAGOVA PRATIKA

6519 W. 34th St.

Berwyn, Ill.

P. S.: Znamk, prosimo, ne pošiljajte



A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHIŠTVO

1053 EAST 62nd ST.

HEnderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD.

KEnmore 1-5890

15301 WATERLOO ROAD

KEnmore 1-1235

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA



Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki . . . Posluje že 59. leto

Premoženje nad \$9,000,000 Članstvo nad 43,500

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 120.01%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošten in nadsolventni podporni organizaciji —

Kranjsko Slovenski Katoliški Jednoti

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD 351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

1885

1953



Naznanilo in Zahvala

Globoko užalosteni sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po dolgi in mučni bolezni umrl naš ljubljani soprog in dragi oče

John Hočevar

Previden s sv. zakramenti je zatisnil svoje dobre oči dne 14. septembra 1953.

Rojen je bil 21. septembra 1885 v vaši Bambčevo, fara Vel. Lašče na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 50 leti.

Pogreb se je vršil dne 17. septembra 1953 iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in Sinovi v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave., kjer je za pokoj njegove duše bila darovana sv. maša zadušnica. Po opravljenih obredih je bilo njegovo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija in položeno k večnemu počitku v družinsko grobnico.

V dolžnosti si štejemo, da se s tem iskreno zahvalimo č. g. Father Jagru za molitve v kapeli, za darovano sv. mašo zadušnico in za spremstvo na pokopališče. Father Rutar pa naj sprejme našo toplo zahvalo za česte obiske pokojnika na domu, za tolažilne besede med boleznijo in za podelitev sv. zakramentov.

Našo toplo zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so ob krsto našega dragega pokojnika položili tako lepe vence cvetja ter mu s tem izkazali svojo ljubezen in zadnjo čast.

Lepo se zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za

Ljubi soprog in dragi oče, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje druge domovine! Tvoji duši pa daj Bog večni mir in pokoj! — Dolgo in dosti si trpel na tej zemlji in dragi Bog Te bo za Tvojo vdanost v voljo božjo ter za vso ljubezen in skrb, ki smo jih bili deležni, obilno nagradil! Tolaži nas zavest, da se bomo enkrat vsi z družili v raju nad zvezdami. Do takrat pa se Te bomo spominjali v naših mislih in molitvah.

Zalujoči ostali:

MARY, soproga
ALBERT, sin

V starem kraju zapušča sestro MARIJO SAKSIDA in TRI NEČAKE
Cleveland, Ohio, 30. septembra 1953.

mir in pokoj njegove duše.

Iskreno se zahvalimo vsem, ki so pokojnika prišli kropiti in molit ob njegovi krsti. Ravno tako se toplo zahvalimo vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče. Posebej se zahvalimo članom in članicam društev sv. Jožefa št. 169 KSKJ in Kras št. 8 SDZ za lepo slovo od svojega sobrata.

Našo toplo zahvalo naj sprejmejo pogrebniki, ki so nosili krsto.

Hvala vsem, ki so na dan pogreba dali brezplačno na razpolago svoje avtomobile za spremstvo na pokopališče.

Lepo se zahvalimo vsem, ki so nam pisмено ali ustmeno izrekli svoje sožalje ter tudi vsem, ki so nam bili v pomoč ob času smrti pokojnega. Posebno se zahvalimo Mrs. Helen Vrh iz Abby Ave. za vso pomoč med boleznijo in ob času smrti pokojnika.

Hvala pogrebniemu zavodu Jos. Žele in Sinovi za vzorno urejen pogreb in za vsestransko izvrstno postrežbo.



CVET IZ 2000 LET STAREGA SEMENA — Lotosov cvet sam po sebi ni tako nenavaden, toda tale vzbuja pozornost med obiskovalci Mednarodne cvetlične razstave v Hamburgu. Cvet je pognal na rastlini, zrasli iz 2,000 let starega semena, ki so ga slučajno našli pri nekem izkopavanju na Japonskem.